

LECTURES --- LES INCOMPLETUTS DE L'APRENT

El COACHING defineix a l'aprenent com la persona que manifesta:

i) **Una inclinació a créixer i desenvolupar-se**

S'inclina a observar, qüestionar i canviar els principis de coherència que el constitueixen com persona fins a aquest moment.

ii) **Una intuïció sobre on es troba i on vol arribar**

D'alguna manera intueix possibilitats que estan més enllà de l'horitzó de possibilitats que disposa fins a aquest moment

iii) **Un compromís a prendre decisions i desenvolupar-se d'una nova manera**

Es compromet a fer un gir en la manera com s'interpreta a si mateix i com es posiciona en el món real. La magnitud d'aquest compromís en el que fa canviar, indubtablement, els resultats que produeix.

L'aprenent, segons el COACHING, és la persona que s'atreveix a quatre converses:

- Accepta estar confós
- Roman connectat amb les seves emocions i energia corporal
- Manté als seus cervells dret i esquerre operant junts
- Disposat a transformar la seva conversa interna limitant

Per al Coaching la persona que manifesta aquestes disposicions d'aprenent transita per la vida amb una definició possibilitadora de si mateix incloent les seves incompletuts.

Certes persones no arriben, en ocasions, a manifestar aquestes disposicions adequada i oportunament i apareixen amb modalitats limitadores en la seva conversa d'aprenent. Les següents són algunes de les més freqüents. Són precisament les que ofereixen al coach l'oportunitat d'entaular converses per a desafiar, de vegades subtil o de vegades fortament, la trama de creences limitants de la persona:

- **Incapaç d'admetre que no sé, de veure el nou com nou.** El major obstacle és la meva limitació a abandonar els supòsits coneguts, el bagatge d'experiències del passat. No aprendré una nova modalitat tret que estigui disposat a distanciar-me de la meua manera usual d'entendre les coses. Els nens no tenen aquesta incompletut. A IBM li van oferir llançar la primera fotocopiadora al mercat i no va arribar a veure-la com res especial i nou. Xerox va ser el que va prendre avantatge de l'oportunitat.
- **Jo sóc així i no canviaré.** És la creença limitant que "mai podré aprendre això" sigui perquè no sóc intel·ligent, perquè és molt complicat, etc. La meua limitació és creure que no tinc la suficient capacitat per a aprendre i aquesta creença em fa emocionalment incapaç d'una acció diferent.
- **Ceguesa Cognitiva.** Construeixo la meua vida en funció del que sé i ni tan sols m'imagino que hi ha més coneixement disponible. No em permeto dubtar, a ser escèptic sobre el que sé, a qüestionar-lo, a obrir-me a la possibilitat que hi ha quelcom nou per a aprendre. Només quan em declaro ignorant i accepto que no sé obro el meu camí per a aprendre i canviar. Ignorància no és l'oposat a aprendre. Ignorància és una condició, requisit per a aprendre.
- **Aprendre no és una de les meves prioritats.** La meua interpretació és que "no tinc temps", "el món amb totes les seves demandes no em permet aprendre". M'oblido

que sóc jo mateix qui prioritza i que puc trobar el temps quan realment ho busco. Em dominen certes eleccions que vaig fer i que em mantenen molt ocupat: l'addicció al treball (dóna prestigi social l'estar molt ocupat) o l'entreteniment (distraccions variades: l'impacte de la TV és molt gran, comprar i posseir es fa imprescindible). A més en el meu entorn sociocultural aprendre no és considerat grat o entretingut o prestigiat sinó una obligació que he de fer quan les circumstàncies així ho indiquen.

- **Superioritat.** La meua interpretació és que ja ho sé tot. Parlo d'una manera afectada amb un llenguatge fosc i citant autors i mirant amb menyspreu als altres pobres ignorants. El somriure està absent doncs crec que això és propi dels ximples i que el saber no admet l'alegria. Crec que ser superior és ser seriós sobre alguna cosa. Oblido que en la serietat també hi ha lloc per a l'humor especialment per a riure d'un mateix. Tot el que sé em manté, protegeix i valida a mi i no està al servei dels altres.
- **Trivialitat.** La meua incompletut està en no prendre'm res seriosament. La meua manera és riure dels altres i evitar costí el que costí riure'm de mi mateix. Genero una atmosfera d'intimidació perquè poso en ridícul als altres qui temen mostrar-se sincers i lliures. En l'organització em mostro com una persona simpàtica que ningú s'anima a confrontar. La meua creença limitant és que els que treballen amb entusiasme són enganyats per l'organització, que els que s'expressen apassionadament són ambiciosos, que qui té una iniciativa és perquè vol complaure al cap. Els resultats que produeixo des de la trivialitat posen en evidència la meua mediocritat.
- **Incapaç de desaprènder.** Persisteixo en accions que em van servir en el passat encara i quan el present requereix de mi alguna cosa diferent i millor. La meua interpretació limitant és que tot el passat va ser millor i ho enyoro amb gran nostàlgia. La crisi del petroli en els 70 i els automòbils mitjans dissenyats a Japó no van servir a la indústria automobilística en EUA per a convèncer-se que es necessitava un nou model d'automòbil.
- **Confondre aprenentatge amb incorporar informació.** Algunes persones posseeixen poca informació i molta saviesa. Unes altres un munt d'informació i gairebé gens de saviesa. Tenir informació no és sinònim de saviesa. La saviesa té a veure amb saber viure la vida. Jo tinc informació sobre com anar en bicicleta, no significa que sé anar en la meua bicicleta. Per descomptat que la informació és crítica per al coneixement i no significa tenir habilitat per a l'acció. La meua incompletut es manifesta quan prefereixo acumular informació i negligència l'acció.
- **Context emocional inadequat.** Alguns contextos emocionals predisposen pel canvi d'actitud i uns altres no. Una atmosfera de respecte i cura és més propícia que una d'indiferència o temor.
- **Desconfiança.** Desconfiar és invertir la meua energia a imaginar l'agenda amagada i els suposats motius d'aquesta persona que s'ofereix a ensenyar-me. L'única manera d'aprendre és estar disposat a acceptar el lideratge d'aquesta persona i confiar que em guiarà per aquest territori desconegut.
- **No tenir cura de l'energia corporal.** L'aprenentatge té lloc en el meu cos també. Jo em comporto amb el meu cos i aquesta part de mi, que és el meu cos, ha de ser capaç d'ocupar-se de la nova forma que abans no era capaç. L'aprendre una nova actitud significa una alteració en la meua energia corporal, en les meues postures i moviments.